

בראשית פרק כג

- (א) ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה:
 (ב) ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:
 (ג) ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר:
 (ד) גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני:
 (ה) ויענו בני חת את אברהם לאמר לו:
 (ו) שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך:
 (ז) ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת:
 (ח) וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר:
 (ט) ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוכם לאחזת קבר:
 (י) ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר:
 (יא) לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך:
 (יב) וישתחו אברהם לפני עם הארץ:
 (יג) וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה:
 (יד) ויען עפרון את אברהם לאמר לו:
 (טו) אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר:
 (טז) וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר:
 (יז) ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב:
 (יח) לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו:
 (יט) ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען:
 (כ) ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת: ס

1 And the life of Sara was a hundred and seven and twenty years; these were the years of the life of Sara. **2** And Sara died in Kiriath Arba--the same is Hebron--in the land of Canaan; and Avraham came to eulogize Sarah, and to weep for her. **3** And Avraham rose up from before his dead, and spoke unto the children of Heth, saying: **4** 'A stranger and a citizen am I with you: give me a possession of a burying-place with you, that I may bury my dead out of my sight.' **5** And the children of Heth answered Avraham, saying to him: 6 'Hear us, my lord: a prince of God are you in our midst; in the choicest of our burial places bury your dead; none of us will withhold from you his burial place, from burying your dead.' **7** And Avraham rose up, and bowed down to the people of the land, to the children of Heth. **8** And he spoke with them, saying: 'If it is truly your will to bury my dead from before me, hear me, and intercede for me with Ephron the son of Zohar. **9** And let him grant to me the cave of Machpelah which is his, which is at the edge of his field; for the full price let him give it to me in the midst of you for a possession of a burying-place.' **10** And Ephron was sitting in the midst of the children of Heth; and Ephron the Hittite answered Avraham in the hearing of the children of Heth, for all who came to the gate of his city, saying: **11** 'No, my lord, hear me! I have given you the field, and the cave that is therein, I have given it to you; in the view of the children of my people I have given it to you; bury your dead.' **12** And Avraham bowed down before the people of the land. **13** And he spoke to Ephron in the hearing of the people of the land, saying: 'But if you only would hear me: I give the price of the field; take it from me, and I will bury my dead there.' **14** And Ephron answered Avraham,

saying to him: **15** 'My lord, hear me! Land worth four hundred shekels of silver,-between me and you-what is it? Bury your dead.' **16** And Avraham heeded Ephron; and Avraham weighed out to Ephron the silver, which he had named in the hearing of the children of Heth, four hundred shekels of silver, in it negotiable currency. **17** And Ephron's field, which was in Machpelah, which was before Mamre, the field, and the cave which was therein, and all the trees that were in the field, which were in all its surrounding boundaries, were confirmed **18** unto Avraham as a purchase in the view of the children of Heth, among all who came to the gate of his city. **19** And after this, Avraham buried Sarah his wife in the cave of the field of Machpelah before Mamre, which is Hebron, in the land of Canaan. **20** And the field, and the cave that is therein, were confirmed as Avraham's for a possession of a burying-place from the children of Heth.

בראשית פרק כד

- (ב) ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ירך תחת ירכי:
 (ג) ואשביעך ביקוק אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבנו:
 (ד) כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק:
 (ה) ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם:
 (ו) ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה:
 (ז) יקוק אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם:
 (ח) ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה:
 (ט) וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה:
 (י) ויקח העבד עשרה מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור:
 (יא) ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת:
 (יב) ויאמר יקוק אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם:
 (יג) הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים:
 (יד) והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני:
 (טו) ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה:
 (טז) והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל:
 (יז) וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמליני נא מעט מים מכדך:
 (יח) ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו:
 (יט) ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת:
 (כ) ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו:
 (כא) והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יקוק דרכו אם לא:
 (כב) ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם:
 (כג) ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין:
 (כד) ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור:
 (כה) ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון:
 (כו) ויקח האיש וישתחו ליקוק:
 (כז) ויאמר ברוך יקוק אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יקוק בית אחי אדני:
 (כח) ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה:
 (כט) ולרבקה אה ושמנו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין:
 (ל) ויהי כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין:
 (לא) ויאמר בוא ברוך יקוק למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים:

- (לב) ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו:
 (לג) ויישם ויושם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר:
 (לד) ויאמר עבד אברהם אנכי:
 (לה) ויקוק ברוך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדו ושפחתו וגמלים וחמרים:
 (לו) ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו:
 (לז) וישב עני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו:
 (לח) אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני:
 (לט) ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי:
 (מ) ויאמר אלי יקוק אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי:
(מא) אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי:
 (מב) ואבא היום אל העין ואמר יקוק אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה:
 (מג) הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך:
 (מד) ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יקוק לבן אדני:
 (מה) אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא:
 (מו) ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה:
 (מז) ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה:
 (מח) ואקד ואשתחוו ליקוק ואברך את יקוק אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו:
 (מט) ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל:
 (נ) ויען לבן ובתואל ויאמרו מיקוק יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב:
 (נא) הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יקוק:
 (נב) ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליקוק:
 (נג) ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה:
 (נד) ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני:
 (נה) ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך:
 (נו) ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויקוק הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני:
 (נז) ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה:
 (נח) ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך:
 (נט) וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקהתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו:
 (ס) ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה וירש זרעך את שער שנאיו:
 (סא) ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך: